

Arrest

nr. 162 168 van 16 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Mr. S. RONSE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 18 mei 2015 diende verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 16 september 2015 nam de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna verkort: de Commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht bij aangetekend schrijven van 17 september 2015, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(…) Overdracht CGVS: 10/06/2015

U werd op 10 juli 2015 gehoord van 9u00 tot 12u56 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester R. was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, een Somalisch staatsburger, verklaart sinds uw zevende in Al Madow in het district Baraan in de provincie Sanaag te hebben gewoond en qat hebben verbouwd. In 2004 werd u aangehouden door politie nadat een persoon uit een vrachtwagen waarin u zich bevond viel. Nadat uw onschuld werd vastgesteld werd u vrijgelaten. Later ontstond een grondconflict tussen uw clan, de Abas Muse, en de Warsangeli-clan. In 2011 vielen er vier doden bij een aanval door de Warsangeli-clan op jongeren van uw clan. Het clanconflict werd na betaling van smartengeld min of meer opgelost. Negen à tien maanden later werd u door Al Shabaab bedreigd. Ze eisten dat u zou stoppen met het telen van qat. U vermoedt dat Al Shabaab door de Warsangeli-clan op u was afgestuurd. Nadat u bedreigingen van Al Shabaab tot twee keer toe naast u neerlegde werd uw woning in 2013 beschoten. Uw moeder en vrouw kwamen om bij dit incident. Zeven à acht maanden na de aanval besloot u om het land te verlaten. U kwam op 17 mei 2015 aan in België. Op 18 mei 2015 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Volgens uw verklaringen kende u in Al Madow problemen met de Warsangeli-clan en met Al-Shabaab omwille van een grondconflict. Aanvankelijk had u een direct conflict met de Warsangeli-clan en daarna werd Al-Shabaab volgens uw verklaringen ingeschakeld om u de gronden indirect afhandig te maken (CGVS, dd. 10 juni 2015, p. 18). Er moet echter worden vastgesteld dat u de problemen niet aannemelijk kunt maken en dat u hier bovendien incoherente verklaringen over aflegt.

Vooreerst dient de aandacht gevestigd te worden op enkele fundamentele verschillen die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas in uw verklaringen bij het CGVS. Zo legt u tegengestelde verklaringen af met betrekking tot de datering van uw problemen met de Warsangeli. U verklaart eerst dat de gevechten tussen uw clan en de Warsangeli, waarbij vier jongeren omkwamen, in 2005 plaatsvonden (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 11). Daar staat tegenover dat u verder in het gehoor bij het CGVS stelde dat de aanval in 2011 gebeurd zou zijn. Wanneer het CGVS verduidelijking vraagt met betrekking tot problemen voorafgaand aan 2011 verklaart u dat er enkel bedreigingen en wat gevechten met stokken waren, maar dat er toen geen slachtoffers vielen (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 17). Geconfronteerd met deze flagrante tegenstelling stelt u dat u zich moet vergist hebben van datum (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 21). Dit is echter geen aannemelijke verklaring voor het feit dat u de gebeurtenis in een totaal andere periode plaatst.

Tevens zijn uw verklaringen met betrekking tot uw problemen met Al-Shabaab incoherent. Vooreerst zijn uw verklaringen aangaande het begin van uw problemen met Al-Shabaab tegengesteld. De vaststelling dat u enerzijds verklaart dat u persoonlijk een eerste keer gecontacteerd werd in de negende of tiende maand van 2011 en anderzijds stelt dat uw problemen met Al-Shabaab begonnen in de negende maand van 2010 roept bijzonder ernstige vragen op (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 18 en p. 21).

Daarnaast zijn ook uw verklaringen met betrekking tot de slachtoffers en de datum van de aanval van Al-Shabaab op uw gezin niet in overeenstemming te brengen met elkaar. Bij de DVZ verklaart u dat uw eerste vrouw M. I. F. in het voorjaar van 2007 gedood werd door Al-Shabaab (DVZ, dd. 8 juni 2015, vraag 15b). Daarnaast stel u dat uw moeder in april of mei 2013 zou gedood zijn door Al-Shabaab (DVZ, dd. 8 juni 2015, vraag 13a). Deze verklaringen vallen onmogelijk te rijmen met uw verklaringen in het gehoor bij het CGVS dd. 10 juli 2015. Daarin stelt u namelijk dat zowel uw eerste vrouw als uw moeder tegelijkertijd omkwamen bij een aanval van Al-Shabaab in juni 2013 (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 12 en p. 19). U er op wijzend dat u bij de DVZ andere verklaringen aflegde omtrent de aanval en het overlijden van uw eerste vrouw verklaart u dat fouten maken menselijk is en dat het moeilijk is omdat u de taal niet spreekt en dat er mogelijk problemen zouden zijn tussen de verschillende Somalische dialecten (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 21). Deze verklaring overtuigt niet daar u bij het begin van uw gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk werd gevraagd hoe het eerste interview verliep bij de DVZ.

U stelde dat het eerste interview bij de DVZ goed verlopen was en had verder geen opmerkingen (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 3). Wanneer het CGVS u confronteert met de verschillende data, stelt u dat

u als ongeschoolde boer niet goed kan dateren en dat u probeert een indicatie te geven (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 22). Deze bewering kan echter weinig overtuigen temeer omdat u niet naar data gevraagd werd maar deze data wel zelf doorheen uw verhaal aanhaalde.

Uiteindelijk wijzigt u uw verklaringen nogmaals en stelt u dat Al-Shabaab u acht à negen maanden na de aanval op de jongeren bedreigde. Vier maanden nadien zouden ze u een waarschuwing hebben gegeven en drie maanden nadien zijn ze bij u thuis gekomen. Zes maanden daarna zou de aanval plaatsgevonden hebben en zeven à acht maanden nadien zou u het land verlaten hebben. Deze verklaring bevestigt verder de tegenstellingen die eerder aangehaald werden. Uw verklaring dat u zich door de moeilijke tocht niet alles kan herinneren, kan niet overtuigen (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 23).

Verder dient opgemerkt te worden dat u bij de DVZ aanhaalde dat u zelf persoonlijk aangevallen werd door Al-Shabaab (DVZ, dd. 8 juni 2015, vraag 5). Dit in tegenstelling tot uw verklaringen bij het CGVS dd. 10 juli 2015 waarin u stelt dat enkel uw moeder en vrouw aangevallen werden. Wanneer het CGVS duidelijk informeert of u zelf aangevallen werd, beweert u dat het niet lukte omdat u ondergedoken zat in de bossen en niet te vinden was (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 20). Verder verklaart u in het gehoor bij de DVZ dd. 8 juni 2015 ook dat u na de aanval nog een waarschuwing kreeg van Al-Shabaab (DVZ, dd. 8 juni 2015, vraag 5). Bij het CGVS echter verklaart u dat u een waarschuwing kreeg voor de aanval op uw huis en dat u nadien niet meer gecontacteerd werd door Al-Shabaab (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 22). Geconfronteerd met deze fout in de opvolging van gebeurtenissen verklaart u dat u wel via een omweg – via andere boeren – te weten kwam dat ze nog altijd naar u zochten (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 23). Deze bewering kan echter weinig overtuigen omdat u bij de DVZ expliciet stelt dat Al-Shabaab naar uw huis kwam en u zelf een laatste waarschuwing gaven (DVZ, dd. 8 juni 2015, vraag 5). Bovenstaande incoherenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de problemen die u zou gehad hebben met Al-Shabaab.

Daaraan toegevoegd is het bovendien merkwaardig dat uw huis pas twee of drie jaar na uw eerste waarschuwing door Al-Shabaab beschoten zou zijn. Daartussen zouden ze u wel bedreigd hebben maar u was veelal niet thuis te vinden (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 22). Dat Al-Shabaab u niet zou komen zoeken zijn op uw landbouwgronden, maar wel één van uw werknemers stuurde om de bedreiging over te maken, is op zich weinig aannemelijk (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 12).

Het geheel van ongeloofwaardige verklaringen en incoherenties ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u geschetste persoonlijke problemen in de provincie Sanaag een regio van Somaliland omwille van een grondconflict en uw daaropvolgende vlucht uit het land. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u verklaart geen problemen te hebben met de overheid van Puntland. U verklaart dat u na een korte opsluiting in het kader van een onderzoek naar een verkeersongeval, onschuldig bevonden en vrijgelaten werd. U zou verder geen problemen gehad hebben (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 25). Nergens uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u ter zake een persoonlijke vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sanaag, een regio in Somaliland te worden beoordeeld. U beweert afkomstig te zijn uit de stad Galkacyo, maar u stelt direct na uw geboorte vanuit deze stad verhuisd te zijn en altijd in Al Madow, in de provincie Sanaag, geleefd te hebben. U bent nooit terug geweest naar Galkayo en zou er geen kennis van hebben (CGVS, dd. 10 juli 2015, p. 3-4). Hoewel Sanaag een betwist gebied is tussen Somaliland en Puntland blijkt uit bijgevoegde informatie echter dat Sanaag niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land (COI Focus Somalië: Actuele veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland, 15 juli 2015). In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Sanaag of Somaliland geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna verkort: het vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967 (hierna verkort: het protocol van 31 januari 1967), van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Hij licht het middel toe als volgt:

"Doordat:

1. In hoofdorde: Verwerende partij oordeelde ten onrechte dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend:

IN LIMINE LITIS : Bij de beoordeling van het asielrelaas dient te worden rekening gehouden met het profiel van verzoeker:

In het arrest 'M.S.S/ België en Griekenland heeft het EHRM het belang benadrukt om rekening te houden met de specifieke kwetsbaarheid, inherent verbonden aan de hoedanigheid van asielzoeker, gelet op zijn vluchtonderneming en de traumatische ervaringen die hij voorafgaandelijk heeft meegemaakt ;

Verzoeker heeft inderdaad een zeer traumatisch reisweg achter de rug ;

Zo werd hij onder meer in slechte omstandigheden gedurende een tiental maanden vastgehouden in 2 Libische gevangenissen ;

Verzoeker vertrok vervolgens met de boot naar Italië en deze reis kende een zeer dramatisch afloop ;

De boot van verzoeker zonk en hierbij kwamen een 450tal mensen om het leven ;

Verzoeker was bijgevolg zeer getraumatiseerd toen hij in België aankwam ;

Artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, gewijzigd door het KB van 18 augustus 2010 preciseert de werkwijze van het CGVS als volgt :

"De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het ogenblik dat een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van de wetten en reglementen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de relevante informatie en documenten die door de asielzoeker worden voorgelegd, samen met informatie die toelaat te bepalen of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele status en de persoonlijke situatie van de asielzoeker, met inbegrip van factoren zoals zijn verleden, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of de daden waaraan hij werd blootgesteld of dreigt te worden blootgesteld, zouden kunnen worden beschouwd als een vervolging of ernstige schade, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de asielzoeker;

d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren ;

De rol van de individuele status en de persoonlijke situatie van de asielzoeker bij beoordelingswijze van het asielrelaas werd reeds in eerdere rechtspraak verder bevestigd oa het arrest va de RVV met nr. 72 814 dd 6 januari 2012

(citaat RvV 6 januari 2012, nr. 72 814)

In casu dient bij de beoordeling van het het asielrelaas rekening gehouden te worden met het feit dat verzoeker een ongeschoolde landbouwer is ;

Verzoeker heeft volgens zijn mogelijkheden zo gedetailleerd mogelijk getracht te antwoorden toen vragen werden gesteld mbt zijn landbouwactiviteiten, kosten van levensmiddelen, mbt zijn regio van herkomst, zijn clan en andere aanwezige clans etc ;

Gelet op voorgaande dient bijgevolg rekening gehouden te worden met het feit dat verzoeker een ongeschoolde boer uit Sanaag is die nooit in zijn leven school heeft gelopen en leefde volgens de seizoenen van de opbrengst van zijn qatoogst ;

Daarenboven behoorde hij in zijn regio tot een minderheidsclan, nl de Abbas Musse, die regelmatig slaags geraakt met de meerderheidsclan van de Warsangeli ;

Uit hetgeen volgt zal blijken dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met dit kwetsbare ongeschoolde profiel van verzoeker ;

ALGEMENE WETS-EN VERDRAGSBEPALINGEN:

Artikel 48/3 Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“ de vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”

Overeenkomstig artikel 1 van de Conventie van Genève van 1951 is een vluchteling

“elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen “ ;

BEOORDELING VAN DE GEGRONDHEID VAN HET ASIELVERZOEK

Zoals reeds uit de feiten blijkt, heeft verzoeker zich beroepen op enerzijds problemen met de Warsangeli-clan en later Al-Shabaab omwille van een grondconflict ;

a) Problemen met de Warsangeli-clan.

Verzoeker heeft op gedetailleerde wijze uiteengezet hoe de problemen met de Warsangeliclan ontstonden en escaleerden (zie gehoorverslag p 11-12) ;

De verklaringen van verzoeker stroken met de realiteit van de verhoudingen van de diverse clans in de regio ;

Het landenrapport van verweerster bevestigt het volgende (zie p 27 landeninformatie verweerster):

“De geraadpleegde bronnen melden in 2015 maandelijks meerdere gewelddadige confrontaties tussen personen van verschillende (sub)clans. Bij sommige van die incidenten vallen een of enkele doden. De redenen voor het geweld die de bronnen noemen zijn: geschillen over landeigendom, criminele feiten zoals autodiefstal of controle over een checkpoint, of persoonlijke ruzies of ook wraakacties.”

Het is bijgevolg helemaal niet vreemd dat verzoeker problemen heeft gekend met de Warsangeli-clan ;

Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor bovendien ook gewezen op het feit dat zijn clan in zijn regio een minderheidsclan is (zie gehoorverslag p 10) ;

Diverse bronnen bevestigen dat minderheidsclans een bijzondere kwetsbaarheid vertonen ;

Een recent rapport dd 2015 wijst immers op de zeer specifieke staatsstructuur van Somalië en beperkte invloed van de centrale overheid in bepaalde regio's ;

Het rapport bevestigt dat minderheidsstammen in deze context zeer kwetsbaar zijn en blootstaan aan wijdverspreide misbruik van hun rechten (zie stuk 2):

“However, the limited reach of central authorities in many areas enhances the importance of clan-based security structures and governance through xeer, the complex system of traditional customary law from which many minority groups are sidelined. This exclusion from the dominant clan structure, or membership in a weaker clan, leaves minority groups more vulnerable to propertygrabbing, physical attacks, killings and general discrimination. Research by MRG during 2014 in Somalia found that clan-based hierarchies continued to enable widespread sexual violence and other rights abuses against minorities.”

Het rapport dd juni 2015 van de VS betreffende de mensenrechten in Somalia bevestigt de bijzondere kwetsbare situatie van minderheidsstammen en het feit dat ze op disproportionele wijze slachtoffer zijn van vervolging (zie stuk 3):

“Minority groups, often lacking armed militias, continued to be disproportionately subjected to killings, torture, rape, kidnapping for ransom, and looting of land and property with impunity by faction militias and majority clan members. Many minority communities continued to live in deep poverty and to suffer from numerous forms of discrimination and exclusion”

Verzoeker stelt vast dat verweerster bij de beoordeling van zijn asielrelaas geen rekening heeft gehouden met deze objectieve realiteit en dat de landeninformatie van verweerster bovenvermelde informatie niet ontkracht (de informatie van verzoekster bevat geen enkel informatie omtrent de positie van de minderheidsclan van verzoeker) ;

Verweerster wijst op de ongeloofwaardigheid van verzoeker mbt de problemen met de Warsengeli door te verwijzen naar een verschillende datering van een aanval waarbij 4 jongeren omkwamen ;

Verzoeker stelde aanvankelijk dat deze aanval plaatsvond in 2005, doch verbeterde zichzelf spontaan en vermeldde vervolgens spontaan 2011 ;

Verzoeker werd hiermee geconfronteerd en verklaarde zijn uitspraak met de bevestiging dat “ er voorheen verschillende conflicten waren en dat hij zich daarom had vergist “ (zie gehoorverslag p 21)

Eerst en vooral moet erop gewezen worden dat er voortdurend conflicten bestonden tussen de concurrerende clans (in het bijzonder met de minderheidsclans in de regio, met inbegrip van de clan van verzoeker) ;

Daarenboven moet gewezen worden op het feit dat verzoeker een ongeschoolde landbouwer is die zich voor de tijdrekening voornamelijk beperkte tot situering van gebeurtenissen in functie van de seizoenen ;

Gelet op voorgaande mag een probleem met de hantering van data door verzoeker niet weerhouden worden om de geloofwaardigheid van verzoeker te ontkrachten ;

Gelet op voorgaande had verweerster zowel het subjectieve als het objectieve risico van vervolging dienen te onderzoeken, rekening houdend met de minderheidspositie die verzoeker in zijn regio innam ;

Hieruit volgt dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheids-en redelijkheidsbeginsel heeft geschonden ;

Het zorgvuldigheidsbeginsel veronderstelt immers dat de genomen beslissing zorgvuldig is voorbereid en stoelt op een correcte feitenvinding ;

Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing voortspuit uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden ;

b) Problemen met Al-Shabaab

-Verzoeker heeft tijdens het gehoor melding gemaakt van zijn problemen met Al-Shabaab ;

Verzoeker heeft gemeld dat er in 2011 vier doden vielen bij het grondconflict tussen de clan van verzoeker, de Abas Musse en de Warsangeli-clan ;

Uiteindelijk werd het clanconflict opgelost door de betaling van smartengeld ;

Negen à tien maanden later kwam Al-Shabaab naar de akkers van familieleden van verzoeker en vroegen te stoppen met het verbouwen van Qat ;

Verzoeker werd vervolgens persoonlijk benaderd en gevraagd te stoppen met de teelt ;

Aangezien hij weigerde te stoppen met het telen van qat kwamen leden van Al-Shabaab bij hem thuis een eerste waarschuwing geven ;

Uiteindelijk voerde Al-Shabaab in juni 2013 een aanval op het huis van verzoeker uit waarbij zijn eerste vrouw en zijn moeder werden gedood ;

Verzoeker vluchtte naar de bossen en leefde er 8 maanden ondergedoken ;

Verzoeker vernam dat Al-Shabaab hem ook na de aanval zocht en besloot nadien het land te verlaten ;

- Verweerster heeft de geloofwaardigheid van verzoeker in vraag gesteld en haalde hiervoor verschillende elementen aan:

1.Eerst en vooral wees verweerster op het feit dat verzoeker een verschillende datum had opgegeven mbt het begin van zijn problemen met Al-Shabaab ;

Verzoeker verwijst dienaangaande naar de bovenvermelde verklaring mbt zijn moeilijkheden om gebeurtenissen in de tijd te situeren ;

2. bij DVZ zou gezegd hebben dat zijn eerste vrouw in het voorjaar van 2007 door Al-Shabaab zou gedood zijn en zijn moeder in april/mei 2013.

Verweerster verwees vervolgens naar de verklaringen van verzoeker bij het CGVS waarin hij stelde dat zijn moeder en eerste vrouw samen gedood werden in juni 2013.

Verzoeker heeft erop gewezen dat de tolk een ander Somalisch dialect sprak en dat hij eveneens de taal van het gehoor niet spreekt zodat hij niet kon nagaan wat er werd genoteerd.

Verweerster heeft hierop gerepliceerd dat deze verklaring niet zou overtuigen omdat bij het begin van het verhoor bij het CGVS duidelijk was gevraagd hoe het eerste interview bij DVZ was verlopen ;

Verzoeker heeft daarop inderdaad verwoordt dat het verhoor goed was verlopen ;

Verzoeker merkt hierbij op dat hij dit had geantwoord omdat destijds de korte vragenlijst was opgevraagd bij DVZ en voor hem werd vertaald ;

Verzoeker verklaarde zich akkoord met de inhoud van deze verklaring ;

Echter, deze korte vragenlijst bevat geen vermelding van zijn verklaringen met o.a. de persoonsgegevens van zijn partners ;

Verzoeker was niet in kennis gebracht van de vertaalde gegevens uit gedetailleerde vragenlijst zodat hij hierover begrijpelijkerwijze dan ook geen opmerkingen kon geven ;

Indien verzoeker vooraf kennis had gekregen van de vermeldingen, had hij bij het begin van het verhoor zeker melding gemaakt van het feit dat foutief niet werd genoteerd dat zijn eerste vrouw en moeder samen werden gedood tijdens de aanval op zijn huis in 2013 ;

3. Verweerster wijst eveneens nogmaals op de verschillende data die door verzoeker worden aangehaald ;

Hierop bevestigt verzoeker dat hij als boer vaak seizoenen gebruiken, nl regenseizoen of droogte en hij bijgevolg enkel in staat is om een indicatie te geven van het jaar van een gebeurtenis ;

Verzoeker wijst ook terecht op het feit dat hij ongeschoold is ;

Tevens mag wederom niet vergeten dat verzoeker een zeer zware lange reisweg vol ontbering heeft ondergaan (met o.a. een tiental maanden gevangenschap) ;

Er kan bijgevolg niet aan verzoeker verweten worden dat hij zijn problematiek niet kan dateren ;

Verweerster werpt hierbij op dat verzoeker nochtans zelf spontaan data heeft aangehaald, hoewel het CGVS niet naar deze data zou hebben gevraagd ;

Verzoeker betwist deze bewering en wijst erop dat verschillende malen wel degelijk naar data werd gevraagd (verzoeker heeft zo goed mogelijk proberen te antwoorden, maar herhaaldelijk gewezen op het feit dat hij nooit precieze datering gebruikte) ;

Verzoeker verwijst ten exemplatieve titel naar enkele vragen: o.a. wanneer werden de vier clanleden gedood (zie p 11, 17 vragenlijst) , wanneer kwamen mannen die zich voordeden als As langs (zie p 18 vragenlijst) ;

4. Verweerster wijst vervolgens op het feit dat verzoeker bij DVZ aanhaalde dat hij persoonlijk werd aangevallen door Al-Shabaab en dat verzoeker bij het CGVS bevestigde dat dat enkel zijn moeder en vrouw werden aangevallen en dat hij zelf niet was aangevallen omdat verzoeker ondergedoken leefde in de bossen (zie gehoorverslag p 20) ;

Verzoeker verwijst naar de vraagstelling van verweerster en ging er in de bewuste passage vanuit dat werd gevraagd naar de bewuste aanval thuis, waarbij zijn moeder en eerste vrouw omkwamen, doch verzoeker was hierbij niet aanwezig doch was op de akkers ;

Verzoeker werd tijdens die aanval nooit aangevallen, aangezien hij op dat moment niet thuis aanwezig was en nadien ook wijselijk ondergedoken bleef ;

De bewuste passage moet dan ook in die context gelezen worden:

“Uzelf werd eigenlijk nooit aangevallen? (verzoeker verstond dat hij moest antwoorden of hijzelf bij die aanval was aangevallen)

Dat was de aanval op mijn vrouw en mijn moeder. Het was bedoeld op mij maar ik was op dat moment niet thuis. Ik verbleef op het platteland.

Maar u werd dus niet persoonlijk aangevallen?

Neen, het is daarna ook niet gelukt omdat ik zelf ondergedoken zat in de bossen. Ik was zelf niet te vinden omdat ik weg was. Anders had ik het niet overleefd.”

- Verweerster verwees eveneens op het feit dat verzoeker bij het CGVS verklaarde dat hij een waarschuwing had gekregen voor de aanval thuis, doch dat hij nadien niet meer werd gecontacteerd door Al-Shabaab ;

Bij DVZ zou verzoeker verklaard hebben dat hij na de aanval nog een waarschuwing kreeg van Al-Shabaab ;

Verzoeker betwist dat hij dit aldus heeft verklaard bij DVZ en uit de lezing van zijn verklaringen bij DVZ blijkt dat er inderdaad sprake is van 3 gebeurtenissen: een keer werd hij zelf aangesproken/bedreigd, een tweede keer kwamen de leden van Al-Shabaab thuis met een laatste waarschuwing, na het negeren van deze waarschuwing gebeurde de aanval thuis en werden zijn moeder en vrouw gedood ;

De vragenlijst van DVZ vermeldt echter nergens een persoonlijke waarschuwing (rechtstreeks gericht aan verzoeker) ;

Verzoeker verklaarde hetzelfde bij het CGVS (zie p 19 van het gehoorverslag):

“hoeveel keer zijn ze langsgekomen?

Eigenlijk 3 keer. Die keer live (bedoeld: persoonlijk), ze zijn nog een keer thuis geweest maar ik was er niet en die aanval op die avond”

De chronologie van de feiten is bijgevolg zowel bij DVZ als bij het CGVS op gelijklopende wijze verteld ;

Na afloop van de aanval op het huis van verzoeker, is verzoeker ondergedoken en vernam van anderen dat Al-Shabaab naar hem op zoek was (zie gehoorverslag p 20,22) ;

Gelet op voorgaande kan verzoeker bijgevolg niet verweten worden op dit punt incoherenties te hebben verteld ;

- Verzoeker vreest bovendien dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn regio niet alleen door Al-Shabaab zal vervolgd worden omwille van het grondconflict, doch ook omwille van het feit dat hij verschillende maanden weg is geweest en in het buitenland heeft verbleven ;

Zo dient te worden gewezen op het algemeen ambtsbericht van het Nederlands ministerie van buitenlandse Zaken dd december 2014 dat bevestigt (zie stuk 4):

“Terugkeerders worden volgens meerdere bronnen in de regel als zodanig herkend door hun (westers) gedrag, kleding, bezittingen, hun oogopslag of accent, ook als ze bijvoorbeeld maar een half jaar zijn weg geweest. Op subtiele wijze kunnen ze zich in Somalische ogen onderscheiden van mensen die al sinds jaar en dag in het gebied wonen. Mede vanwege de communicatieve cultuur in Somalië (zie ook paragraaf 1.1.4 over Al-Shabaab) kan bekend raken dat iemand is teruggekeerd.

Hierdoor lopen ze het risico door Al-Shabaab als terugkeerder te worden herkend en te worden beschuldigd van verraad of spionage.⁶²² Daarom mijden terugkerende Somaliërs over het algemeen gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab, zelfs als hun clan daar vandaan komt.”

Verweerder wijst eveneens op het feit dat hij als terugkeerder bij een terugkeer naar zijn eigen regio een gegronde vrees van vervolging heeft gelet op de aanzienlijke invloed van Al-Shabaab in zijn regio ;

Verschiedende bronnen wijzen inderdaad op de aanzienlijke invloed van Al-Shabaab in Somaliland (Sanaag is een regio van Somaliland) ;

Hierbij moet worden gewezen op onder meer het recent reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van België (zie stuk 5):

“Tussen Somaliland en Puntland is er betwisting over de provincies Sool en Saanag. De toestand blijft zeer gespannen, te meer daar Al-Shabaab daar een toevlucht zoekt (Galgalagebergte). Elke verplaatsing in die regio wordt ten stelligste afgeraden.”

De Mensenrechtenraad van de VN verwijst in haar recent rapport dd 29 september 2015 eveneens op de uitbreiding van het actiegebied van Al-Shabaab naar het noorden (zie stuk 6):

“While Somaliland and Puntland continue to enjoy relative peace and stability, reports indicate that increased military operations against the strongholds of Al-Shabaab in the south central regions of Somalia are pushing the militants towards the north of the country and thereby exposing these regions to increased threats of terrorist attacks. One such attack was launched in Garowe, Puntland in which four United Nations staff members were killed and five others seriously injured.”

Ook een recent rapport van de “House of Common” van het Verenigd Koninkrijk wijst op de grote invloed van Al-Shabaab in Somaliland en spreekt zelf een uitvalsbasis...(zie stuk 7):

“There have been reports that Al-Shabaab, under growing pressure in many parts of Somalia, is increasingly using Somaliland as a base. In February 2015 Djibouti temporarily closed its border with Somaliland due to concerns about al-Shabaab activities in the area.”

.....

“Al-Shabaab has carried out attacks in Somaliland. However, Neighbouring Puntland has also accused Somaliland of providing support to al-Shabaab fighters that have been taking on Puntland’s own forces.”

- Gelet op voorgaande dient te worden besloten dat verzoeker wel degelijk als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij wel aannemelijk heeft gemaakt dat in zijn hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève van 28 juli 1951 bestaat ;

II. In ondergeschikte orde: Ingeval zou worden geoordeeld dat de status van vluchteling niet zou kunnen worden toegekend, quod non, komt verzoekster in aanmerking voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet :

ALGEMENE WETS-EN VERDRAGSBEPALINGEN:

-Artikel 48/4§1 van de vreemdelingenwet vermeldt het volgende:

“de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt”

Artikel 48/4§2 van de vreemdelingenwet verduidelijkt dat:

ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict ;

BEOORDELING IN CONCRETO

-Wat betreft de toepassing van artikel 48/4§2c, stelt verzoeker dat er wel degelijk sprake is van een binnenlands gewapend conflict ;

Verzoeker verwijst dienaangaande naar het arrest van het Hof van Justitie dd 30 januari 2014 waarin wordt bepaald dat een "binnenlands gewapend conflict" betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en dat de vaststelling dat een gewapend conflict bestaat niet afhankelijk hoeft te worden gesteld van de intensiteit van de gewapende confrontaties, van het organisatieniveau van de strijdkrachten of van de duur van het conflict (HvJ 30 januari 2014, C 285/12, Diakité) ;

Verzoeker verwijst hierbij naar de regio van Sanaag die de deel uitmaakt van de autonome staat Khatumo (net zoals Sool en Cayn) en betwist gebied is (zoals ook wordt bevestigd door verwerende partij oa op p 7 van haar landenrapport) ;

Hierbij is er sprake van regelmatig geweld tussen de troepen van Somaliland en Puntland die de regio opeist en de regio wordt ook gekenmerkt door gewapend geweld tussen clans (zie p 28 landenrapport verweerster) ;

Bijgevolg is er wel degelijk sprake van een binnenlands gewapend conflict in Sanaag, waarvan ook burgers het slachtoffer zijn ;

De Mensenrechtenraad van de VN vermeldt in haar rapport dd 29 september 2015 haar grote bezorgdheid over de regio (zie stuk 6):

"Tensions between Puntland and Somaliland over the disputed regions in Sool and Sanaag continue and reports of armed clashes between security forces from Puntland and Somaliland with the involvement of militia resulting in civilian casualties and deaths remain a concern."

Er dient eveneens gewezen te worden op het toenemend geweld tussen de clans in Sanaag (verzoeker behoort tot een minderheidsclan) die soms samenwerken met het nationale leger ;

Zo vermeldt de VN Veiligheidsraad in oktober 2014 het volgende (zie stuk 8):

"In addition, in Sool and eastern Sanaag, there were encounters between the Puntland and Somaliland security forces, including their proxies, and militias associated with the self-declared Khatumo State. Those conflicts were, however, interwoven with and instrumentalized by other conflicts and campaigns of violence." (UN Security Council, 13. Oktober 2014, S. 39)

"The escalation of inter-clan conflict saw incidents of recruitment of children rise, including in Lower Shabelle, Middle Shabelle and parts of Sool and Sanaag." (UN Security Council, 13. Oktober 2014, S. 42)

"In mid-March 2014, armed clashes erupted near the town of Las Qoray, Sanaag province, following the visit of Somaliland President Ahmed Mohamed Silanyo to Las Qoray. On 18 March 2014, Puntland troops near Dhahar village (95 kilometres east of Las Qoray) confronted a convoy of Somaliland officials passing nearby. A brief clash ensued though no casualties were reported" (UN Security Council, 13. Oktober 2014, S. 78)

"Traditionally within Somali customary law children under the age of fifteen did not participate in clan hostilities unless there was exigent necessity. This latter prohibition has dissolved, however, during the last twenty years of conflict. In the last year, resurgent inter-clan fighting saw increased deployment of children by clan militia, in some cases the same militia involved in joint operations with elements of the SNA [Somali National Army]. These phenomena were particularly observed in Lower Shabelle, Middle Shabelle and in Sool and eastern Sanaag (see for instance the image below)." (UN Security Council, 13. Oktober 2014, S. 324)

Hierbij moet rekening gehouden worden dat verzoeker in zijn regio behoort tot een minderheidsclan in zijn regio (hetgeen niet wordt betwist door verweerster), die gelet op de specifieke staatsstructuur van Somalia, een zeer kwetsbare positie inneemt ;

Verzoeker herneemt hierbij hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet ;

Zo stelt de Minority Group International in haar rapport van juli 2015 het volgende (zie stuk 2):

"However, the limited reach of central authorities in many areas enhances the importance of clan-based security structures and governance through xeer, the complex system of traditional customary law from which many minority groups are sidelined. This exclusion from the dominant clan structure, or membership in a weaker clan, leaves minority groups more vulnerable to property grabbing, physical attacks, killings and general discrimination.

Research by MRG during 2014 in Somalia found that clan-based hierarchies continued to enable widespread sexual violence and other rights abuses against minorities,”

Het rapport dd juni 2015 van de VS betreffende de mensenrechten in Somalia bevestigt de bijzondere kwetsbare situatie van minderheidsstammen en het feit dat ze op disproportionele wijze slachtoffer zijn van vervolging (zie stuk 3) :

“Minority groups, often lacking armed militias, continued to be disproportionately subjected to killings, torture, rape, kidnapping for ransom, and looting of land and property with impunity by faction militias and majority clan members. Many minority communities continued to live in deep poverty and to suffer from numerous forms of discrimination and exclusion”

-Ingeval zou geoordeeld worden dat er in casu geen sprake zou zijn van een gewapend conflict conform deze wetsbepaling, quod non, dan dient wel toepassing gemaakt te worden van artikel 48/4§2 b) van de vreemdelingenwet ;

Artikel 48/4§2 b) van de vreemdelingenwet stemt inhoudelijk overeen met artikel 3 EVRM dat bepaalt dat ‘Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen” ;

Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218) ;

Verzoekster citeert de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarin de draagwijdte van de verdragsbepaling reeds meermaals uitvoerig werd verduidelijkt (o.m. RVV nr 56 203 van 17 februari 2011, RVV, nr. 81 582 van 23 mei 2012) :

(citaat RvV 17 februari 2011, nr. 56 203 en RvV 23 mei 2012, nr. 81 582)

Bij de beoordeling moet rekening gehouden worden met de veilige toegankelijkheid van de plaats van herkomst van verzoeker, in casu Somaliland ;

De Raad van State bevestigde deze zienswijze in haar arrest nr. 214.686 van 18 juli 2011:

“Die motivering vormt geen antwoord op het middelonderdeel van de verzoeker betreffende de toestand in het land van herkomst, waarbij hij meer bepaald aanvoerde dat hij bij terugkeer in het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen omdat hij dat land door bepaalde volgens het UNHCR onveilige gebieden zou moeten trekken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht met de stelling dat hij geen uitspraak over een terugleidingsmaatregel doet, niet voorbij te gaan aan de uiteenzetting van de verzoeker betreffende een reëel risico op ernstige schade bij het doorkruisen van bepaalde gebieden in het land van herkomst. In die mate is niet voldaan aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor juridictionele beslissingen wat de subsidiaire bescherming betreft en is het middel gegrond.”

Artikel 48/5§3 van de Vreemdelingenwet verwoordt eveneens de verplichting om de veiligheid van de reis vast te stellen ;

Verzoeker stelt vast dat verwerende partij de veilige toegankelijkheid van Somaliland niet heeft onderzocht en dienaangaande geen enkele informatie heeft aangebracht en bijgevolg dient te worden geoordeeld dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheids-en redelijkheidsbeginsel heeft geschonden ; Het zorgvuldigheidsbeginsel veronderstelt immers dat de genomen beslissing zorgvuldig is voorbereid en stoelt op een correcte feitenvinding ;

Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing voortspuit uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden ;

Dienaangaande moet worden rekening gehouden dat verzoeker via de internationale luchthaven van Mogadishu zal dienen te reizen ;

Gelet de grote aanwezigheid van Westerlingen op de luchthaven, vormt deze luchthaven een uiterst belangrijk doelwit voor extremisten oa Al-Shabaab ;

Verzoeker verwijst ten exemplatieve titel naar enkele aanslagen die door Al-Ashabaab werden opgeëist (zie stuk 9);

Voor verzoeker die via de internationale luchthaven van Mogadishu terugkeerde, is het bovendien niet mogelijk om deze luchthaven te verlaten zonder door de stad Mogadishu te reizen ;

Verzoeker loopt louter door zijn aanwezigheid' in Mogadishu het risico slachtoffer te worden van 'willekeurig geweld' in die stad ;

Verzoeker verwijst naar het zeer grote aantal aanslagen dat in Mogadishu wordt uitgevoerd ;

Verzoeker verwijst eveneens naar het interne beleid dat door verweerster wordt gevoerd en waarbij uitdrukkelijk wordt gesteld dat :

“De commissaris-generaal kent aan Somaliërs afkomstig uit Mogadishu, Centraal of Zuid-Somalië de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de algemene veiligheidssituatie in het gebied, ook al kan de asielzoeker geen individuele reden aantonen waarom hij gevaar loopt.”

Daarenboven moet opnieuw worden gewezen op het feit dat terugkeerders een bijkomend risico lopen en op het algemeen ambtsbericht van het Nederlands ministerie van buitenlandse Zaken dd december 2014 dat bevestigt (zie stuk 4):

“Terugkeerders worden volgens meerdere bronnen in de regel als zodanig herkend door hun (westers) gedrag, kleding, bezittingen, hun oogopslag of accent, ook als ze bijvoorbeeld maar een half jaar zijn weggeweest. Op subtiele wijze kunnen ze zich in Somalische ogen onderscheiden van mensen die al sinds jaar en dag in het gebied wonen. Mede vanwege de communicatieve cultuur in Somalië (zie ook paragraaf 1.1.4 over Al-Shabaab) kan bekend raken dat iemand is teruggekeerd.

Hierdoor lopen ze het risico door Al-Shabaab als terugkeerder te worden herkend en te worden beschuldigd van verraad of spionage.⁶²² Daarom mijden terugkerende Somaliërs over het algemeen gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab, zelfs als hun clan daar vandaan komt.”

Verweerder herhaalt dat hij als terugkeerder ook bij een terugkeer naar zijn eigen regio een gegronde vrees heeft gelet op de aanzienlijke invloed van Al-Shabaab in zijn regio en herneemt hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet ;

Verschillende bronnen wijzen immers op de aanzienlijke invloed van Al-Shabaab in Somaliland (Sanaag is een regio van Somaliland) ;

Hierbij moet gewezen worden op onder meer het recent reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van België (zie stuk 5):

“Tussen Somaliland en Puntland is er betwisting over de provincies Sool en Saanag. De toestand blijft zeer gespannen, te meer daar Al-Shabaab daar een toevlucht zoekt (Galgalagebergte). Elke verplaatsing in die regio wordt ten stelligste afgeraden.”

De Mensenrechtenraad van de VN verwijst in haar recent rapport dd 29 september 2015 eveneens op de uitbreiding van het actiegebied van Al-Shabaab naar het noorden (zie stuk 6) :

“While Somaliland and Puntland continue to enjoy relative peace and stability, reports indicate that increased military operations against the strongholds of Al-Shabaab in the south central regions of Somalia are pushing the militants towards the north of the country and thereby exposing these regions to increased threats of terrorist attacks. One such attack was launched in Garowe, Puntland in which four United Nations staff members were killed and five others seriously injured.”

Ook een recent rapport van de “House of Common” van het Verenigd Koninkrijk wijst op de grote invloed van Al-Shabaab in Somaliland en spreekt zelf een uitvalsbasis...:

“There have been reports that Al-Shabaab, under growing pressure in many parts of Somalia, is increasingly using Somaliland as a base. In February 2015 Djibouti temporarily closed its border with Somaliland due to concerns about al-Shabaab activities in the area.”

.....

“Al-Shabaab has carried out attacks in Somaliland. However, Neighbouring Puntland has also accused Somaliland of providing support to al-Shabaab fighters that have been taking on Puntland’s own forces.”

Verzoeker verwijst voor het overige naar hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet mbt de kwetsbare positie van verzoeker, gelet op het behoren tot een minderheidsstam in zijn regio ;

Ingeval verzoeker niet zou in aanmerking komen voor het vluchtelingenstatuut, quod non, dan dient zij zeker voor de subsidiaire bescherming in aanmerking te komen ;”

2.2. De Raad beschikt *in casu* over volheid van rechtsmacht, zodat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier en het verzoekschrift.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3. In hoofddeorde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te hervormen wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, zodat het middel vooreerst in die zin wordt onderzocht.

2.4. Verzoeker verwijst naar het belang om rekening te houden met de specifieke kwetsbaarheid, inherent aan zijn hoedanigheid van asielzoeker, alsook brengt hij in herinnering dat rekening dient te worden gehouden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de asielzoeker bij de beoordeling van het asielrelaas. Hij beweert vooreerst dat hij zeer getraumatiseerd was na zijn reis naar België, maar deze bewering blijft verstoken van enig begin van bewijs. Verzoeker legt geen medisch attest voor waaruit dit zou blijken.

Bovendien benadrukt de Raad dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen op incoherente wijze beantwoordde en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Bijgevolg treedt de Raad de stelling van de Commissaris-generaal bij dat verzoekers verklaring dat hij door de moeilijke tocht niet alles kan herinneren, niet overtuigt.

Verzoeker vraagt verder om rekening te houden met het feit dat hij een ongeschoolde landbouwer is, dat hij volgens zijn mogelijkheden zo gedetailleerd mogelijk heeft getracht om te antwoorden op de vragen die werden gesteld over zijn landbouwactiviteiten, de kosten van levensmiddelen, zijn regio van herkomst, zijn clan en andere aanwezige clans, dat hij leefde volgens de seizoenen van de opbrengst van zijn qatooqst, dat hij behoorde tot een minderheidsclan, namelijk de Abbas Musse, die regelmatig slaags geraakte met de meerderheidsclan van de Warsangeli. Verzoeker verwijst naar de verdere toelichting, waaruit zou moeten blijken dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met dit kwetsbare, ongeschoolde profiel. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wel rekening wordt gehouden met het voorgehouden profiel. Hierover wordt in redelijkheid gemotiveerd dat verzoeker zelf met de tijdsaanduidingen heeft geantwoord, zonder dat hier expliciet werd naar gevraagd. Doorheen het interview wordt verzoeker ook niet naar exacte data gevraagd (CGVS-gehoorverslag, p. 19-23). Bovendien blijkt verzoeker een voldoende notie te hebben van de jaren die verstrijken aan de hand van de twee seizoenen waarop qat werd binnengehaald (CGVS-gehoorverslag, p. 5). Verzoeker werd geboren in 1977, zodat hij een volwassen man was op het ogenblik van de aangehaalde problemen. Hij erkent in zijn verzoekschrift dan ook dat hij een indicatie kan geven van het jaar van een gebeurtenis en in seizoenen denkt. Het voorgehouden ongeschoolde profiel volstaat *in casu* niet om afbreuk te doen aan de vereiste dat verzoeker op een geloofwaardige en waarheidsgetrouwe wijze moet kunnen vertellen over de problemen die hem ertoe hebben gebracht naar België te vluchten en alhier een asielaanvraag in te dienen, waarbij hij een logische chronologie hanteert en een onderscheid in jaren of seizoenen kan maken.

Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker problemen met de Warsangeli-clan aanvoert. Ook de voorgehouden problemen met Al-Shabaab herleidt verzoeker tot een probleem met de Warsangeli-clan (CGVS-gehoorverslag, p. 18). In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker de problemen niet aannemelijk kan maken en dat hij hierover incoherente verklaringen aflegt.

De bestreden beslissing motiveert dat er sprake is van een flagrante tegenstelling in het relaas over de problemen met de Warsangeli, namelijk betreffende de datering van de gevechten waarbij vier doden vielen. Verzoeker komt niet verder dan dat hij zich vergist moet hebben in datering. Hij situeert eerst deze gebeurtenis in 2005 en nadien in 2011, zodat de Commissaris-generaal wordt bijgetreden dat een vergissing geen aannemelijke verklaring is voor deze tegenstrijdigheid. Dit dient overigens samen te worden gelezen met de overige vastgestelde incoherenties.

In het verzoekschrift houdt verzoeker nog voor dat hij erop gewezen heeft dat hij problemen had met de tolk, maar dit overtuigt niet. Zowel het DVZ-gehoorverslag als het CGVS-gehoorverslag bevatten geen vermelding van noemenswaardige problemen met de tolk. Het is immers pas op het ogenblik dat verzoeker erop wordt gewezen dat zijn verklaringen betreffende het overlijden van zijn moeder en zijn eerste vrouw niet coherent zijn dat hij dit probleem met de taal en de tolk aanbrengt. Bij het DVZ-interview werd het verslag nadien voorgelezen en daarbij werd nog uitdrukkelijk aangeduid dat het huwelijk met zijn huidige echtgenote in 2008 plaatsvond, nadat in 2007 zijn eerste echtgenote was gedood door Al-Shabaab (DVZ-gehoorverslag, p. 6-7). Het overlijden van zijn moeder situeert verzoeker in 2013 (DVZ-gehoorverslag, p. 6), terwijl hij thans blijft vasthouden aan het feit dat zij samen met zijn eerste echtgenote werd omgebracht. Ook bij het interview bij het Commissariaat-generaal bevestigt verzoeker dat hij de tolk goed begreep en alle vragen heeft begrepen die hem werden gesteld; ook de advocaat die verzoeker bijstond heeft geen opmerking hierover gemaakt (CGVS-gehoorverslag, p. 23-24). Het bevragen van verzoeker naar een situering in de tijd, *in casu* jaartallen, is geenszins onzorgvuldig of onredelijk.

De ongeloofwaardigheid van het asielrelaas is voldoende komen vast te staan, zodat de kritiek die verzoeker heeft ten aanzien van zijn incoherente verklaringen waarbij hij al dan niet zelf zou zijn aangevallen zijn geloofwaardigheid niet kan herstellen. Verzoeker gaat bovendien niet in op de motivering van de bestreden beslissing dat het ongeloofwaardig is dat hij nooit zelf op zijn landbouwgronden werd opgezocht. Evenmin betwist hij dat hij geen problemen heeft gehad of nog heeft met de overheden van Puntland, wat wordt afgeleid uit het feit dat verzoeker na een korte opsluiting in het kader van een onderzoek van een verkeersongeval, onschuldig werd bevonden en werd vrijgelaten.

Verzoeker verwijst tot slot naar zijn vrees omwille van het gegeven dat hij verschillende maanden weg is geweest en in het buitenland heeft verbleven en hij citeert uit enkele algemene rapporten omtrent de situatie van terugkeerders in combinatie met de invloed van Al Shabaab. Dergelijke algemene beweringen overtuigen niet dat verzoeker, die zijn problemen met Al Shabaab niet aannemelijk heeft gemaakt, bij terugkeer in Somalië door Al Shabaab zal worden bedreigd en vervolgd.

Wanneer de ongeloofwaardigheid van de problemen met de Warsangeli-clan op goede gronden wordt vastgesteld, laat een verwijzing naar objectieve informatie in landenrapporten niet toe om de flagrante tegenstrijdigheden in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker herhaalt zijn asielrelaas en negeert de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, trekt de conclusies van de Commissaris-generaal in twijfel, geeft gefabriceerde verklaringen *post factum*, formuleert foute beweringen en maakt persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de vaststellingen van de Commissaris-generaal, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing voor de weigering van de vluchtelingenstatus overeind.

Verzoeker voldoet niet aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te hervormen wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, zodat het middel ook in die zin wordt onderzocht. Eerst betoogt verzoeker dat de voorwaarden van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet zijn vervuld. Daarna meent hij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

2.5.1. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt slechts de bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapende conflict in het land van herkomst, *in casu* Somalië, zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, of in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging.

Het staat verzoeker vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, maar het volstaat hierbij niet om deze louter te ontkennen of tegen te spreken. Hij heeft zelf ook objectieve informatie bijgebracht in het verzoekschrift, maar deze weerlegt geenszins de gegevens, analyses en conclusies van de COI Focus Somalië: Actuele veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland van 15 juli 2015. Zowel het rapport van 29 september 2015 "Report of the independent expert on the situation of human rights in Somalia, Bahame Tom Nyanduga", als de uittreksels uit het rapport van 13 oktober 2014 "UN Security Council: Report of the Monitoring Group on Somalia and Eritrea pursuant to Security Council resolution 2111 (2013): Somalia [S/2014/726]" laten niet toe om te besluiten dat Sanaag in Somaliland, hoewel dit betwist gebied is tussen Somaliland en Puntland, geconfronteerd wordt met een situatie van "willekeurig geweld" in het land. De door verzoeker bijgebrachte informatie strookt aldus met de beoordeling van de Commissaris-generaal. Inzoverre verzoeker opnieuw verwijst naar zijn problemen en zijn kwetsbaarheid ten aanzien van de meerderheidsclan van Warsangeli, kan de Raad herhalen dat verzoeker deze problemen en kwetsbaarheid niet aannemelijk heeft gemaakt.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat de Commissaris-generaal terecht oordeelt op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus Somalië: Actuele veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland van 15 juli 2015), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5.2. De Raad stelt daarnaast vast dat verzoeker in geval van terugkeer desgevallend in de mogelijkheid verkeert om zich op veilige wijze over land opnieuw richting Sanaag te begeven, waarbij hij via bijvoorbeeld Ethiopië (DVZ-gehoorverslag, p. 12) naar Somalië doorsteekt.

Verzoeker, die enkel verwijst naar stukken die geen betrekking hebben op zijn persoonlijke situatie, voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van terugkeer naar zijn streek van herkomst zou worden blootgesteld aan een reëel risico op het lijden van ernstig schade ingevolge het louter reizen door dermate onveilig gebied. Bovendien toont hij evenmin aan dat hij enkel via Mogadishu kan terugkeren, zodat zijn betoog in die zin dus niet opgaat.

Derhalve komt verzoeker evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet wordt geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP